

วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์ ซึ่งทรงสำแดงแก่อัครสาวกยอห์น

วิจารณ์ของพระคริสต์ต่อยอห์น
วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่ง
พระเจ้าได้ทรงประทานแก่
พระองค์ เพื่อชี้แจงให้ผู้รับใช้
ทั้งหลายของพระองค์รู้ถึงสิ่งที่
จะต้องปฏิบัติขึ้นในไม่ช้า และ
พระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของ
พระองค์ไปสำแดงแก่ยอห์นผู้
รับใช้ของพระองค์

2 ยอห์นเป็นพยานฝ่ายพระ
วจนะของพระเจ้าและเป็นพยาน
ฝ่ายคำพยานของพระเยซูคริสต์
และเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้ง
สิ้นซึ่งท่านได้เห็นนั้น

3 ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้
อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้
และถือรักษาข้อความที่เขียน
ไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่า
เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

เขียนถึงคริสตจักรทั้งเจ็ด
ในแคว้นเอเชีย

4 ยอห์นเรียนมายังคริสตจักรทั้ง
เจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย ขอให้
ท่านทั้งหลายจงได้รับพระคุณ
และสันติสุขจากพระองค์ผู้ทรง
เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงเป็น
อยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จ
มานั้น และจากพระวิญญาณทั้ง

เจ็ดที่อยู่หน้าพระที่นั่งของพระ
องค์

5 และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรง
เป็นพยานที่สัตย์ซื่อและทรง
เป็นผู้แรกที่ได้ฟื้นจากความตาย
และผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้ง
ปวงในโลก แต่พระองค์ผู้ทรงรัก
เราทั้งหลาย และได้ทรงชำระ
บาปของเราด้วยพระโลหิตของ
พระองค์

6 และทรงตั้งเราไว้ให้เป็น
กษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระ
เจ้าพระบิดาของพระองค์ พระ
เกียรติและโอศวรรย์จะมีแต่พระ
องค์สืบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน
คำนับมายังคริสตจักรทั้งหลาย
7 `ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาใน
เมฆ และนัยน์ตาทุกดวงและคน
เหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะ
เห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติ
ทั่วโลกจะรำไห้เพราะพระองค์`
จงเป็นไปอย่างนั้น เอเมน

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า
"เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็น
ปฐมและเป็นอวสาน ผู้ทรงเป็น
อยู่เดี๋ยวนี้ ผู้ได้ทรงเป็นอยู่ใน
กาลก่อน ผู้จะเสด็จมานั้น และ
ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด"

(1) ยน 3:32; วา 22:6 (2) 1 คร 1:6; 1 ยน 1:1 (3) ลก 11:28; ยก 5:8

(4) อพย 3:14; อสย 11:2; ยน 1:1 (5) อสย 55:4; ยน 8:14; คส 1:18; สบ 9:14

(6) 1 ทธ 6:16; 1 ปต 2:5 (7) ศคย 12:10-14; มธ 24:30 (8) อสย 9:6; 41:4; วา 4:8

9 ข้าพเจ้า ยอห์น พี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นเพื่อนร่วมการยากลำบาก และร่วมราชอาณาจักร และร่วมความอดทนของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เกาะปีทมอส เนื่องด้วยพระวามะของพระเจ้า และเนื่องด้วยคำพยานของพระเยซูคริสต์

10 พระวิญญูณได้ทรงดลใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้า ดุจเสียงแตร

11 ตรัสว่า **“เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย และสิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือ และฝากไปให้คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย คือคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เมืองสมอร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธียาทிர เมืองซาร์ดิส เมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดีเซีย”**

12 ข้าพเจ้าจึงเหลียวมาทางพระสุรเสียงที่ ตรัสแก่ข้าพเจ้านั้น ครั้นเหลียวแล้วข้าพเจ้าก็เห็นคันประทีปทองคำเจ็ดคัน

13 และในท่ามกลางคันประทีปทั้งเจ็ดคันนั้น มีผู้หนึ่งเหมือนกับบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์ก็รอมพระบาท และทรง

คาดผ้ารัดประคตทองคำที่พระอุระ

14 พระเศียรและพระเกศาของพระองค์ขาวดุจขนแกะสีขาวยาวดุจหิมะ และพระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง

15 พระบาทของพระองค์ ดุจทองเหลืองงาม ราวกับว่าได้ถูกหลอมในเตาไฟ พระสุรเสียงของพระองค์ ดุจเสียงนำมากหลาย

16 พระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และมีพระแสงสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และสี่พระพิภพตรีของพระองค์ดุจตั้งดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยฤทธานุภาพของพระองค์

17 เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์ เหมือนกับคนที่ตายแล้ว แต่พระองค์ทรงแตะตัวข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์เบื้องขวา แล้วตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า **“อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย**

18 และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ ดุเถิด เราก็ยังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน และเราถือลูกกุญแจแห่งนรกและแห่งความตาย

(9) ฟป 1:7; 2 ทธ 2:12 (10) ยน 20:26; กจ 10:10; วา 4:1 (12) อพย 25:37; 37:23 (13) อสค 1:26; ดนล 10:5; วา 2:1 (14) ดนล 7:9; 10:6 (15) อสค 1:7, 24; 43:2 (16) อสย 49:2; มธ 17:2; วา 1:20 (17) อสย 41:4; อสค 1:28 (18) สดต 68:20

ยอห์นเขียนถึงอนาคตกาล

19 จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น และเหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับทั้งเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย

20 ส่วนความลึกลับของดาวทั้งเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคันทึบประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ก็คือ ดาวทั้งเจ็ดดวงได้แก่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคันทึบประทีปเจ็ดคันทึบซึ่งเจ้าได้เห็นแล้วนั้นได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด"

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส

2 "จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสว่า 'พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์และดำเนินอยู่ท่ามกลางคันทึบประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ตรัสดังนี้ว่า

2 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหน็ดเหนื่อยและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทुरुชนได้ เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าเขาเป็นอัครสาวก และหาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมูสา

3 เรารู้ว่า พวกเจ้าได้ทนและมีความเพียร และเหน็ดเหนื่อย เพราะเห็นแก่นามของเรา และ

มิได้อ่อนระอาไป

4 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า

5 เหตุฉะนั้น จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่ และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้น เราจะรีบมาหาเจ้า และจะยกคันทึบประทีปของเจ้าออกจากที่เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่

6 แต่ว่าพวกเจ้ายังมีความดีอยู่บ้าง คือว่าเจ้าเกลียดชังกิจการของพวกนิโคเลาสนิยมที่เราเองก็เกลียดชังเช่นกัน

7 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิตที่อยู่ ในท่ามกลางอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองสมเมอร์นา

8 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองสมเมอร์นาว่า 'พระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นขึ้นอีก ได้ตรัสดังนี้ว่า

9 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า และเรารู้ว่าพวกเจ้ามีความทุกข์ลำบากและยากจน (แต่ว่าเจ้าก็

(19) วว 1:9-18 (20) อพย 25:37; ศคย 4:2; มลค 2:7; มธ 5:15; ฟป 2:15; วว 1:12 (1) วว 1:13, 16 (2) สดต 1:6; ยน 6:6 (3) กท 6:9; สบ 12:3, 5 (5) มธ 21:41 (7) ปฐก 2:9; 3:22; มธ 11:15; วว 2:11 (8) วว 1:8 (9) ลก 12:21; รม 2:17; วว 3:9

มั่งมี) และรู้เรื่องการหมิ่นประมาทของคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าเขาเป็นพวกยิวและหาได้เป็นไม่ แต่พวกเขาเป็นธรรมาลาของซาตาน

10 อย่ากลัวความทุกข์ทรมานต่างๆซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น ดูเถิด พญามารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อจะลงใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน แต่เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า

11 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย'

**ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร
ที่เมืองเปอร์กัมม**

12 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กัมมว่า 'พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบตรัสตั้งนี้ว่า

13 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เรารู้จักที่อยู่ของเจ้าคือเป็นที่นั่งของซาตาน เจ้ายึดนามของเราไว้มั่น และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาอันที่พาผู้เป็นพยานที่สัตย์ซื่อของเราต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้าในที่ซึ่งซาตานอยู่

14 แต่เรามีชื่อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาลาอัมซึ่งสอนบาลาคให้ก่อเหตุเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลสะดุด คือให้เขากินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้วและให้เขาล่วงประเวณี

15 และมีพวกเจ้าบางคนถือคำสอนของพวกนิโคเลัสนิยมด้วยเหมือนกัน ที่เราเองก็เกลียดชัง

16 จงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะสู้กับเขาเหล่านั้น ด้วยดาบแห่งปากของเรา

17 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะ เราจะทำให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่ และจะให้หินขาวแก่ผู้นั้นด้วย ที่หินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น'

**ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร
ที่เมืองธียาติรา**

18 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธียาติราว่า 'พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองเหลืองงาม ได้ตรัสตั้งนี้ว่า

19 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ความรัก การปรนนิบัติ

(10) มธ 10:22; 24:13; ยก 1:12 (11) วว 13:9; 20:6, 14; 21:8 (12) วว 1:16; 2:16

(14) กตว 24:14; กจ 15:29; 1 คร 6:13; วว 2:20 (16) อสย 11:4; 2 ธส 2:8

(17) อพย 16:33; อสย 56:5; ยน 6:49; วว 3:12 (18) วว 1:14-15 (19) วว 2:2

ความเชื่อ และความเพียรของเจ้า และแนวการกระทำของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบี่ยงต้น

20 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้ายอมให้ผู้หญิงชื่อเยเซเบล ที่ยกตัวขึ้นเป็นผู้พยากรณ์หญิง หญิงนั้นสอนและล่อลวงพวกผู้รับใช้ของเราให้ล่วงประเวณีและให้กินของที่บูชาแก่รูปเคารพแล้ว

21 เราได้ให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็ไม่ได้กลับใจเลย

22 ดูเถิด เราจะทิ้งหญิงนั้นไว้บนเตียง และคนทั้งหลายที่ล่วงประเวณีกับนาง เธอก็จะทิ้งไว้ให้ผจญกับความระทมทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะกลับใจจากการกระทำของตน

23 เราจะประหารลูกทั้งหลายของหญิงนั้นเสียให้ตาย และคริสตจักรทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นผู้พิพากษาที่จริงใจ และเราจะให้สิ่งตอบแทนแก่เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า

24 สำหรับพวกเจ้าและคนอื่นที่เหลื่ออยู่ที่เมืองธียาธา ผู้ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่า ความล้าลึกของซาตานนั้น เราขอบอกว่า เราจะไม่มอบ

ภาระอื่นให้เจ้า

25 แต่สิ่งที่เจ้ามีอยู่แล้วนั้น จงยึดไว้ให้มั่นจนกว่าเราจะมา

26 ผู้ใดมีชัยชนะและถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด เราจะทำให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ

27 และผู้นั้นจะบังคับบัญชาคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก เหมือนกับเมื่อหม้อดินของช่างหม้อที่แตกออกเป็นเสี่ยงๆ ตามที่เราได้รับจากพระบิดาของเรา

28 และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้แก่ผู้นั้น

29 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด"

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิส

3 "จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดิสว่า พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาราเจ็ดดวงนั้น ได้ตรัสตั้งนี้ว่า เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว

2 เจ้าจงระแวงระวังให้ดี และกระตุ้นส่วนที่เหลื่ออยู่ซึ่งจวนจะตายอยู่ แล้วนั้นให้แข็งแรงขึ้น เพราะว่าเราไม่พบการประพฤติของเจ้าดีพร้อมต่อพระพักตร์

(20) อพย 34:15; 1 พกษ 16:31 (21) รม 2:5; วา 9:20 (23) สดด 7:9; ยรม 11:20

(24) กจ 15:28; 2 ทธ 3:1-9 (25) วา 3:11 (26) มธ 19:28; ยน 6:29

(27) สดด 2:8-9; วา 12:5; 19:15 (28) 2 ปด 1:19; วา 22:16 (1) วา 1:4, 16

พระเจ้า

3 เหตุฉะนั้น เจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและไต่ยืนอะไร จงยึดไว้ให้มั่นและกลับใจเสียใหม่ ฉะนั้นถ้าเจ้าไม่เผื่อระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร

4 แต่ก็มีพวกเจ้าสองสามชื่อที่เมืองซาร์ดิสที่ไม่ได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนมีมลทิน และเขเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควรแล้ว

5 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต แต่เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์

6 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย

7 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟียว่า 'พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด ได้ตรัสตั้งนี้ว่า

8 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้ เพราะว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้รักษาคำของเราและไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา

9 ดูเถิด เราจะทำให้พวกธรรมศาลาของชาตานที่พุดมสาวาเขาเป็นพวกยิวและไม่ได้เป็นนั้น ดูเถิด เราจะทำให้เขามากرابلسแทบเท่าของเจ้า และให้เขารู้ว่าเราได้รักพวกเจ้า

10 เพราะเหตุเจ้าได้รักษาคำของเราด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่งจะบังเกิดขึ้นทั่วโลก เพื่อจะลองดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก

11 ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฎของเจ้าไปได้

12 ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะกระทำให้ผู้นั้นเป็นเสาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และผู้นั้นจะไม่ออกไปภายนอกอีกเลย และเราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเราไว้ที่ผู้นั้น และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย

(3) มธ 24:42-43; ลก 12:39 (4) กจ 1:15; ยด 1:23 (5) อพย 32:32 (6) วา 2:7 (7) อสย 22:22; โยบ 12:14 (8) 1 คร 16:9; วา 3:1 (9) อสย 45:14; 49:23; วา 2:9 (10) อสย 24:17; ลก 2:1 (11) ฟป 4:5; วา 2:10, 25 (12) 1 พกษ 7:21; สดด 23:6

13 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่ง
พระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสต-
จักรทั้งหลายเถิด'

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักร
ที่เมืองเลาดีเซีย

14 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่ง
คริสตจักรที่เมืองเลาดีเซียว่า
'พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอเมน
ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อและ
สัตย์จริง และทรงเป็นปฐมเหตุ
แห่งสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าทรง
สร้าง ได้ตรัสดังนี้ว่า

15 เรารู้จักแนวการกระทำของ
เจ้าว่า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใคร่
ให้เจ้าเย็นหรือร้อน

16 ดังนั้น เพราะเหตุที่เจ้าเป็น
แต่อุ่นๆไม่เย็นและไม่ร้อน เรา
จะคายเจ้าออกจากปากของเรา

17 เพราะเจ้าพูดว่า "เราเป็นคน
มั่งมี ได้ทรัพย์สมบัติทวีมาก
ขึ้นและเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย"
เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนแร้นแค้น
เข็ญใจ เป็นคนน่าสงเวช เป็น
คนขัดสน เป็นคนตาบอด และ
เปลือยกายอยู่'

18 เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำ
ที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้ว
จากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคน
มั่งมี และเสื่อผ้าขาวเพื่อจะนุ่ง
ห่มได้ และเพื่อความสะอาด
แห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้าจะ
ไม่ได้ปรากฏ และเอาบาทา

ของเจ้าเพื่อเจ้าจะแลเห็นได้
19 เรารักผู้ใด เราก็ตักเตือน
และตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจงมี
ความกระตือรือร้น และกลับใจ
เสียใหม่

พระคริสต์ทรงเคาะประตูใจ
ของแต่ละคน

20 ดูเถิด เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู
ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและ
เปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น
และจะรับประทานอาหารร่วม
กับเขา และเขาจะรับประทาน
อาหารร่วมกับเรา

21 ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้น
นั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา
เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้ว
และได้นั่งกับพระบิดาของเรา
บนพระที่นั่งของพระองค์

22 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่ง
พระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสต-
จักรทั้งหลายเถิด'

ยอห์นได้รับ
การสำแดง
ในสวรรค์

4 ต่อจากนั้น ดูเถิด ข้าพเจ้า
ได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้า
อยู่ และพระสุรเสียงแรกซึ่ง
ข้าพเจ้าได้ยินนั้น ได้ตรัสกับ
ข้าพเจ้าดุจเสียงแตรว่า "จงขึ้น
มาบนนี้เถิด และเราจะสำแดง
ให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้อง
เกิดขึ้นในภายหลัง"

(13) วว 2:7 (14) 2 คร 1:20; คส 1:15; วว 1:5 (15) วว 3:1 (17) สขย 12:8
(18) อสย 55:1; 2 คร 5:3 (19) โยบ 5:17; สบ 12:6 (20) พขม 5:2; ลก 12:36-37
(21) มธ 19:28 (22) วว 2:7 (1) อสค 1:1; วว 1:10

2 ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรงดลใจข้าพเจ้า และดูเถิด มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านองค์หนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น

3 และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประดุจพลอยหยกและพลอยทับทิม และมีรั้วล้อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งพลอยมรกต

คำสรรเสริญของ
ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่และ
สิ่งมีชีวิตที่อยู่บนสวรรค์

4 และล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีที่นั่งอีกยี่สิบสี่ที่นั่ง และข้าพเจ้าได้เห็นผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนที่นั่งเหล่านั้น ทุกคนนุ่งห่มเสื้อสีขาวและสวมมงกุฎทองคำบนศีรษะ

5 มีฟ้าแลบฟ้าร้อง และเสียงต่าง ๆ ดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น และมีประทีปเจ็ดดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า

6 และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นมีทะเลแก้วดูเหมือนแก้วผลึกและท่ามกลางพระที่นั่งและล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีสัตว์สี่ตัว ซึ่งมีตาเต็มทั้งข้างหน้าและข้างหลัง

7 สัตว์ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สัตว์ตัวที่สองนั้นเหมือนลูกโค สัตว์ตัวที่สามนั้น มีหน้าเหมือน

มนุษย์ และสัตว์ตัวที่สี่เหมือนนกอินทรีกำลังบิน
8 สัตว์ทั้งสี่นั้นแต่ละตัวมีปีกหกปีกอยู่รอบตัว และมีตาเต็มข้างใน และสัตว์เหล่านั้นร้องตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุดเลยว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธิ์อันสูงสุด ผู้ได้ทรงสถาปนาอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงสถาปนาอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่งจะเสด็จมา”

9 เมื่อสัตว์เหล่านั้น ถวายคำสรรเสริญ ถวายพระเกียรติ และคำขอบพระคุณแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์
10 ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่นั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และนมัสการพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์ และถอดมงกุฎออกวางตรงหน้าพระที่นั่งร้องว่า

11 “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับคำสรรเสริญ พระเกียรติ และฤทธิ์เดช เพราะว่าพระองค์ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรงสร้างขึ้นแล้วและดำรงอยู่ตามชอบพระทัยของพระองค์”

(2) 1 พกษ 22:19 (3) ปฐม 9:13-17 (4) วา 3:4-5 (5) อพย 19:16; วา 1:4; 8:5 (6) อพย 38:8; อสค 1:5; วา 4:8; 5:6; 6:1, 6 (7) กตว 2:2 (8) อสย 6:2-3; วา 1:4, 8 (9) วา 1:18 (10) วา 5:8, 14; 7:11; 11:16 (11) ปฐม 1:1; ยน 1:3; คส 1:16; วา 1:6

**หนังสือแห่งภัยพิบัติทั้งเจ็ด
ที่ได้ประทับตราไว้**

5 และในพระหัตถ์เบื้องขวา
ของพระองค์ ผู้ทรงประทับ
บนพระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าได้เห็น
หนังสือม้วนหนึ่งเขียนไว้ทั้งข้าง
ในและข้างนอก มีตราประทับ
อยู่เจ็ดดวง

2 และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์
ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศด้วย
เสียงอันดังว่า "ใครเป็นผู้ที่สม
ควรแกะตราและคลี่หนังสือ
ม้วนนั้นออก"

3 และไม่มีผู้ใดในสวรรค์ บน
แผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินที่
สามารถคลี่หนังสือม้วนนั้นออก
หรือดูหนังสือนั้นได้

4 และข้าพเจ้าก็ร้องไห้มากมาย
เพราะไม่มีผู้ใดสมควรจะคลี่
หนังสือม้วนนั้นออกและอ่าน
หนังสือนั้น หรือดูหนังสือนั้นได้

พระคริสต์

**ผู้ได้ทรงถูกตรึง
เพื่อเป็นค่าไถ่**

5 และมีผู้หนึ่งในพวกผู้อาวุโส
นั้น บอกแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่าร้อง
ไห้เลย ดูเถิด สิ่งใดแห่งตระกูล
ยูดาห์ เป็นมลรากของดาวิด
พระองค์ทรงมีชัยแล้ว พระองค์
จึงทรงสามารถแกะตราทั้งเจ็ด
ดวงและคลี่หนังสือม้วนนั้นออก
ได้"

**พระเมษโปดกของพระเจ้า
คือลูกแกะของพระเจ้า**

(ยอห์น 1:29, 36)

6 และในท่ามกลางพระที่นั่งกับ
สัตว์ทั้งสี่นั้นและท่ามกลางพวก
ผู้อาวุโส ดูเถิด ข้าพเจ้าแลเห็น
พระเมษโปดกประทับยืนอยู่
ประหนึ่งทรงถูกปลงพระชนม์
ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีตาเจ็ด
ดวง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ด
ของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่ว
แผ่นดินโลก

7 และพระเมษโปดกนั้นได้เข้า
มารับม้วนหนังสือจากพระหัตถ์
เบื้องขวาของพระองค์ ผู้ทรง
ประทับบนพระที่นั่งนั้น

8 เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือ
ม้วนนั้นแล้ว สัตว์ทั้งสี่กับ
ผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั้นก็ทรุดตัว
ลงจำเพาะพระพักตร์พระเมษ-
โปดก ทุกคนถือพิณเขาคู่ และ
ถือขันทองคำบรรจุเครื่องหอม
ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของพวก
วิสุทธิชนทั้งปวง

9 และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลง
ใหม่ ว่าดังนี้ "พระองค์ทรงเป็น
ผู้ที่สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือ
และแกะตราม้วนหนังสือนั้น
ออก เพราะว่าพระองค์ทรงถูก
ปลงพระชนม์แล้ว และด้วยพระ
โลหิตของพระองค์นั้น พระองค์
ได้ทรงไถ่เราทั้งหลายซึ่งมาจาก

(1) อสย 29:11; อสค 2:9-10; ดนล 12:4 (2) วา 4:11; 5:9
(5) ปฐก 49:9; อสย 11:1; รม 15:12 (6) อสย 53:7; ศคย 3:9; ยอห์น 1:29; 1 ปต 1:19
(7) วา 4:2 (8) สดด 141:2; วา 4:8-10 (9) สบ 9:12; 1 ปต 1:18-19; วา 1:9; 4:11

ทุกตระกูล ทุกภาษา ทุกชาติและทุกประเทศ ให้ไปถึงพระเจ้า 10 พระองค์ได้ทรงโปรดให้เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเราทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก”

ชีวิตทั้งมวล

ร้องสรรเสริญพระเจ้า

11 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์เป็นอันมากนับเป็นโกฏิ ๆ เป็นแสน ๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่งรอบสัตว์และผู้อาวุโสทั้งหลายนั้น

12 ร้องเสียงดังว่า “พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว นั้น เป็นผู้ที่สมควรได้รับฤทธิเดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อำนาจ เกียรติ สง่าราศี และคำสดุดี”

13 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และบรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า “ขอให้คำสดุดี และเกียรติ และสง่าราศี และฤทธิเดช จงมีแต่พระองค์ ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแต่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์”

14 และสัตว์ทั้งสี่นั้นก็ร้องว่า

“เอเมน” และผู้อาวุโสทั้งสี่สิบสี่ก็ทรุดตัวลงนมัสการพระองค์ ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์

ตราประทับดวงแรก

(มีชัยแก่โลก)

6 เมื่อพระเมษโปดกทรงแกะตราดวงหนึ่งนั้น ออกแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็น และได้ยินสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัวสี่ตัวนั้น ร้องดูเสียงฟ้าร้องว่า “มาเถิดเถิด” 2 ข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่ม้านั้น ถู้อธนู และได้รับมงกุฎ และผู้นั้นก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อได้ชัยชนะ

ตราประทับดวงที่สอง

(สงคราม)

3 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สองนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สองร้องว่า “มาเถิดเถิด”

4 และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกไปเป็นม้าสีแดงสด ผู้ที่ขี่ม้านั้นได้รับอนุญาตให้นำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงรบราฆ่าฟันกัน และผู้นั้นได้รับดาบใหญ่เล่มหนึ่ง

ตราประทับดวงที่สาม

(ความอดอยาก)

5 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สามนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สามร้องว่า “มาเถิดเถิด”

(10) อพย 19:6; อสย 61:6 (13) 1 พศด 29:11; รม 9:5; ฟป 2:10; 1 ทธ 6:16

(1) ยน 1:29; วา 4:7; 5:5-7 (2) สดต 45:4-5; ศคย 1:8; 6:3, 11; มธ 24:5; วา 9:7

(3) วา 4:7 (4) ศคย 1:8; 6:2; มธ 24:6-7 (5) ศคย 6:2, 6; มธ 24:7; วา 4:7

แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าดำตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่มันนั้น ถือตราซุ

6 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงออกมาจากท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่นั้นว่า "ข้าวสาลีราคาทะนาละหนึ่ง เดนาริอัน ข้าวบาร์เลย์สามทะนาลต่อหนึ่งเดนาริอัน และเจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น"

**ตราประทับดวงที่สี่
(ความตายอันน่ากลัว
ของประชากรหนึ่งในสี่)**

7 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สี่นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสัตว์ตัวที่สี่ร้องว่า "มาดูเถิด"

8 แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็น และดูเถิด มีม้าสีกะเลียวตัวหนึ่ง ผู้ที่นั่งบนหลังมันมีชื่อว่าความตาย และนราก็ติดตามเขามาด้วย และได้ให้ทั้งสองนี้มีอำนาจล้างผลาญแผ่นดินโลกได้หนึ่งในสี่ส่วน ด้วยดาบ ด้วยความมอดตาย ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน

**ตราประทับดวงที่ห้า
(เสียงร้องจาก
ดวงวิญญาณใต้แท่นบูชา)**

9 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่ห้านี้แล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็นดวงวิญญาณใต้แท่นบูชา เป็นวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่า

เพราะพระวณะของพระเจ้าและเพราะคำพยานที่เขายึดถือนั้น 10 เขาเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า "โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง อิกนานเท่าใดพระองค์จึงจะทรงพิพากษาและตอบสนองให้เลือดของเราต่อคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก"

11 แล้วพระองค์ทรงประทานเสื้อสีขาวแก่คนเหล่านั้นทุกคน และทรงกำชับเขาให้หยุดพักต่อไปอีกหน่อย จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของเขาและพวกพี่น้องของเขาจะถูกฆ่าเหมือนกับเขานั้นจะครบจำนวน

**ตราประทับดวงที่หก
(ความโกลาหลบนแผ่นดินโลก
เหตุจากพระพิโรธ)**

12 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่หกนั้นแล้ว ดูเถิด ข้าพเจ้าก็ได้เห็นแผ่นดินไหวใหญ่โต ดวงอาทิตย์ก็กลายเป็นมืดดำดุจผ้ากระสอบขนสัตว์ และดวงจันทร์ก็กลายเป็นสีเลือด

13 และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงบนแผ่นดิน เหมือนต้นมะเดื่ออันหวั่นไหวด้วยลมกล้าจนทำให้ผลหล่นลงไม่ทันสุก

14 ท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่เขาม้วนขึ้นไปหมด

(6) วา 7:3; 9:4 (7) วา 4:7 (8) ลนต 26:22; ยรม 14:12 (9) 2 ทธ 1:8; วา 1:2 (10) สดต 13:1-6; ศคย 1:12 (11) สบ 11:40; วา 3:4-5 (12) อสย 13:10; ยอล 2:10 (14) สดต 102:26; อสย 34:4; ยรม 3:23; 2 ปต 3:10; วา 16:20; 20:11; 21:1

และภูเขาทุกลูกและเกาะทุกเกาะก็เลื่อนไปจากที่เดิม

15 แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต เศรษฐี นายทหารใหญ่ ผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสและเป็นอิสระก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและซอกหินตามภูเขา

16 พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและซอกหินว่า "จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ให้พ้นจากพระพิภคตร์ของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น

17 เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้วและผู้ที่รอดจะทนอยู่ได้เล่า"

อิสราเอล 144,000 คน

จาก 12 ตระกูล

ได้รับการประทับตรา

7 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลกทั้งสี่ทิศไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก ในทะเล หรือที่ต้นไม้ใดๆ

2 แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง ปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังแก่ทูตสวรรค์ทั้งสี่ ผู้

ได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น

3 ว่า "จงอย่าทำอันตรายแผ่นดินทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน"

4 และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของผู้ที่ได้รับการประทับตรา คือผู้ที่ได้รับการประทับตรานั้น ก็มาจากทุกตระกูลในชนชาติอิสราเอลได้แสนสี่หมื่นสี่พันคน

5 ผู้ที่มาจากตระกูลยูดาห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลรูเบนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลกาดได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

6 ผู้ที่มาจากตระกูลอาเซอร์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลนัฟทาลีได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลมันัสเสห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

7 ผู้ที่มาจากตระกูลสิเมโอนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเลวีได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลอิสสาคาร์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

8 ผู้ที่มาจากตระกูลเศบูลุนได้รับการประทับตราหมื่นสองพัน

(15) สดต 2:2-4; อสย 2:10 (16) ฮชย 10:8; ลก 23:29

(17) อสย 63:4; ยรม 30:7 (1) ยรม 49:36; ดนล 7:2

(3) อสค 9:4, 6; วว 6:6; 22:4 (4) ปฐก 49:1-27; วว 9:16

คน ผู้ที่มาจากตระกูลโยเซฟได้ การประทับตราหมีนสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเบนยามินได้ การประทับตราหมีนสองพันคน

การปรากฏของมวลชน

ที่ได้รับความรอด

ต่อหน้าพระที่นั่ง

9 ต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด คนมากมาย ถ้ามีผู้ใด จะนับประมาณมิได้เลย มาจาก ทุกชาติ ทุกตระกูล ประชากร และทุกภาษา คนเหล่านั้นสวม เสื้อสีขาว ถือไบतालยืนอยู่หน้า พระที่นั่งและต่อพระพักตร์พระ เมษโปดก

10 คนเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า "ความรอดมีอยู่ที่ พระเจ้าของเรา ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และ มีอยู่ที่พระเมษโปดก"

11 และทูตสวรรค์ทั้งปวงที่ยืน รอบพระที่นั่ง รอบผู้อาวุโส และ รอบสัตว์ทั้งสี่นั้น ก็้มลงกราบ หน้าพระที่นั่งและนมัสการพระเจ้า

12 กล่าวว่ "เอเมน ความสรรเสริญ สง่าราศี ปัญญา การขอบพระคุณ พระเกียรติ อำนาจ และฤทธิเดช จงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน"

13 และคนหนึ่งในพวกผู้อาวุโส นั้นถามข้าพเจ้าว่า "คนที่สวม

เสื้อสีขาวเหล่านี้คือใคร และมาจากไหน"

14 ข้าพเจ้าตอบท่านว่า "ท่านเจ้าข้า ท่านก็ทราบอยู่แล้ว" ท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า "คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระเมษโปดกจนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด

15 เพราะเหตุนั้นเขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น

16 พวกเขาจะไม่หิวกระหายอีกเลย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไป

17 เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูเขาไว้ และจะทรงนำเขาไปให้ถึงน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาเหล่านั้น"

ตราประทับดวงที่เจ็ด

(แตรทั้งเจ็ดแห่ง

การพิพากษา)

8 เมื่อพระองค์ทรงแคะตราดวงที่เจ็ด ความเจ็บก็ครอบคลุมสวรรค์อยู่ประมาณ

(9) อสย 60:1-5; รม 11:25 (10) สดต 3:8; อสย 43:11; ยรม 3:23 (11) วว 4:6, 11 (12) วว 5:13-14 (13) วว 7:9 (14) อสย 1:18; ศคย 3:3-5; วว 6:9; 22:14 (15) อสย 4:5-6; วว 21:3 (16) สดต 121:5; อสย 49:10 (17) สดต 23:1 (1) วว 6:1

ครึ่งชั่วโมง

2 แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์
ทั้งเจ็ดองค์ที่ยืนอยู่เฉพะพระ
พักตร์พระเจ้านั้น ได้รับพระ
ราชทานแตรเจ็ดคัน

3 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งถือ
กระถางไฟทองคำออกมายืนอยู่
ที่แท่น และทรงประทานเครื่อง
หอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น
เพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐาน
ของวิสุทธิชนทั้งปวงบนแท่น
ทองคำที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น

4 และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอย
ขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของ
วิสุทธิชนทั้งหลายจากมือทูต
สวรรค์สู่เบื้องพระพักตร์ของ
พระเจ้า

5 แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นก็นำ
กระถางไปบรรจุไฟจากแท่นจน
เต็ม และโยนกระถางนั้นลงบน
แผ่นดินโลก และมีเสียงต่างๆ
ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดิน
ไหว

6 และทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือ
แตรทั้งเจ็ดนั้น ต่างก็เตรียม
พร้อมที่จะเป่า

แตรที่หนึ่ง

(พิชพันธุ์แห่งแผ่นดินโลก
ถูกทำลายหนึ่งในสาม)

7 เมื่อทูตสวรรค์องค์แรกเป่า
แตรขึ้น ลูกเห็บและไฟปนด้วย
เลือดก็ถูกทิ้งลงบนแผ่นดิน ต้น

ไม้ไหม้ไปหนึ่งในสามส่วน และ
หญ้าเขียวสดไหม้ไปหมดสิ้น

แตรที่สอง

(สัตว์ทะเลถูกทำลาย
หนึ่งในสาม)

8 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สองเป่า
แตรขึ้น ก็มีสิ่งหนึ่งเหมือนภูเขา
ใหญ่กำลังลุกไหม้ถูกทิ้งลงไป
ทะเล และทะเลนั้นได้กลายเป็น
เลือดเสียหนึ่งในสามส่วน

9 สัตว์ทั้งปวงที่มีชีวิตอยู่ในทะเล
นั้นตายเสียหนึ่งในสามส่วนและ
บรรดาเรือกำปั่นแตกเสียหนึ่ง
ในสามส่วน

แตรที่สาม

(แม่น้ำและบ่อน้ำพุ
มีรสขมหนึ่งในสาม)

10 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามเป่า
แตรขึ้น ก็มีดาวใหญ่ดวงหนึ่ง
เป็นเปลวไฟลุกโผล่จุกโคมไฟ
ตกจากท้องฟ้า ดาวนั้นตกลงบน
แม่น้ำหนึ่งในสามส่วน และตก
ที่บ่อน้ำพุทั้งหลาย

11 ดาวดวงนี้มีชื่อว่าบอระเพ็ด
รสของน้ำกลายเป็นรสขมเสีย
หนึ่งในสามส่วน และคนเป็น
อันมากก็ได้ตายไปเพราะน้ำนั้น
กลายเป็นน้ำรสขมไป

แตรที่สี่

(ดวงต่างๆในท้องฟ้า
มืดไปหนึ่งในสาม)

12 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สี่เป่า

(2) 2 พศต 29:25; มธ 18:10 (3) อพย 30:1; วว 5:8 (4) สดต 141:2

(5) 2 ซมอ 22:8; 1 พกษ 19:11 (7) อพย 9:23; อสย 2:13 (8) อพย 7:17; ยรม 51:25

(9) วว 16:3 (10) อสย 14:12; วว 6:13 (11) อพย 15:23 (12) อสย 13:10; ยล 2:31

แต่รขึ้น ดวงอาทิตย์ก็ถูกทำลายไปหนึ่งในสามส่วน ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลายก็เช่นเดียวกันจึงมืดไปหนึ่งในสามส่วน กลางวันก็ไม่สว่างเสียหนึ่งในสามส่วน และกลางคืนก็เช่นเดียวกับกลางวัน

13 แล้วข้าพเจ้าก็มองดูและได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้า ร้องประกาศเสียงดังว่า "วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงแตรของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว"

**แตรที่ห้า
(ภัยพิบัติจากเหว
ที่ไม่มีก้นเหว)**

9 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นดาวดวงหนึ่งตกจากฟ้าลงมาที่แผ่นดินโลก และประทานลูกกัญญาแก่สำหรับเหวที่ไม่มีก้นเหวให้แก่ดาวดวงนั้น

2 เมื่อเขาเปิดเหวที่ไม่มีก้นเหวนั้น ก็มีควันพลุ่งขึ้นมาจากเหวนั้นดุจควันที่เตาใหญ่ และดวงอาทิตย์และอากาศก็มืดไปเพราะเหตุควันที่ขึ้นมาจากเหวนั้น

3 มีฝูงตั๊กแตนบินออกจากควันนั้นมายังแผ่นดินโลกได้ประทานอำนาจแก่ตั๊กแตนนั้น เหมือน

กับอำนาจของแมงป่องแห่งแผ่นดินโลก

4 และมีคำสั่งแก่มันไม่ให้นำร้ายเหยียบบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ แต่ให้นำร้ายคนเหล่านั้นที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของเขาเท่านั้น

5 และไม่ให้นำคนเหล่านั้น แต่ให้ทรมาณเขาห้าเดือน การทรมาณนั้นเป็นการทรมาณที่เหมือนกับถูกแมงป่องต่อย

6 ตลอดเวลาเหล่านั้นคนทั้งหลายจะแสวงหาความตายแต่จะไม่พบ เขาอยากจะตาย แต่ความตายจะหนีไปจากเขา

7 ตั๊กแตนนั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่ผูกเครื่องพร้อมสำหรับออกศึก บนหัวมีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนมงกุฎทองคำ หน้ามันเหมือนหน้ามนุษย์

8 ผมมันเหมือนผมผู้หญิง ฟันมันเหมือนฟันสิงโต

9 มันมีทับทรวงเหมือนกับทับทรวงเหล็ก เสียงปีกมันเหมือนเสียงรถม้าเป็นอันมากกรูเข้ารบเข้าศึก

10 มันมีหางเหมือนหางแมงป่อง และหางมันนั้นมีเหล็กใน มันมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือน

11 มันมีทูตแห่งเหวที่ไม่มีก้นเหวนั้นเป็นกษัตริย์ปกครองมัน

(13) วว 9:12 (1) ลก 8:31; วว 8:10 (2) ยอล 2:2, 10 (3) อพย 10:4; วนฉ 7:12

(4) อพย 12:23; อสค 9:4 (5) วว 9:10 (6) โยบ 3:21 (7) ดนล 7:8; ยอล 2:4

(8) ยอล 1:6 (9) ยรม 47:3; ยอล 2:5-7 (11) อฟ 2:2

ที่มีชื่อเรียกในภาษาฮีบรูว่า อา-บัตโดน แต่ในภาษากรีกเรียกว่า อปอลลิโยน

12 วิบัติอย่างหนึ่งที่หนึ่งผ่านไปแล้ว ดูเถิด ยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

แตรที่หก

(มนุษย์หนึ่งในสามถูกฆ่าตาย)

13 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่หกเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากเชิงงอนมุมทั้งสี่ของแท่นทองคำที่อยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า

14 เสียงนั้นสั่งทูตสวรรค์องค์ที่หกที่ถือแตรนั้นว่า "จงแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำไทญันน คือแม่น้ำยูเฟรติส"

15 ทูตสวรรค์ทั้งสี่ก็ถูกแก้ปล่อยไป ซึ่งทรงเตรียมไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือน และปี ที่จะให้ฆ่ามนุษย์เสียหนึ่งในสามส่วน

16 และจำนวนพลทหารม้ามีสองร้อยล้าน นี่เป็นจำนวนที่ข้าพเจ้าได้ยิน

17 ในนิมิตนั้นข้าพเจ้าสังเกตเห็นม้าเป็นดังนี้คือ ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้นก็มีทับทรวงสีไฟ สีพลอยสีแดง และสีกำมะถัน หัวม้าทั้งหลายนั้นเหมือนหัวสิงโต มีไฟและควันและกำมะถันพุ่งออกมาจากปากของมัน

18 มนุษย์ถูกฆ่าเสียหนึ่งในสามส่วนด้วยภัยพิบัติสามอย่างนี้คือ ไฟและควันและกำมะถันที่พุ่งออกมาจากปากมันนั้น

19 เพราะว่าฤทธิ์ของม้านั้นอยู่ที่ปากและหาง หางของมันเหมือนงูและมีหัว สิ่งเหล่านี้ทำให้มันทำร้ายคนได้

20 มนุษย์ทั้งหลายที่เหลื่ออยู่ ที่มิได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ยังไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากงานที่มือเขาได้กระทำ ไม่ได้เลิกบูชาผี บูชา รูปเคารพที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองเหลือง หิน และไม้ รูปเคารพเหล่านั้นจะดูหรือฟังหรือเดินก็ไม่ได้

21 และเขาก็มิได้กลับใจเสียใหม่จากการฆาตกรรม และการเวทมนตร์ การลวงประเวณี และการลักขโมย

ยอห์นได้รับ

หนังสือม้วนเล็ก ๆ ม้วนหนึ่ง **10** และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆคลุมตัวท่าน และมีรุ่งบนศีรษะท่าน และหน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์ และเท้าท่านเหมือนเสาไฟ

2 ท่านถือหนังสือเล็ก ๆ ม้วนหนึ่ง ซึ่งคลี่อยู่ในมือของท่าน ท่านวางเท้าขวาของท่านบนทะเลและ

(12) วว 8:13 (13) วว 8:3 (14) ปฐก 15:18; พบญ 1:7; ยชว 1:4

(15) วว 8:7-9 (16) สดต 68:17; อสค 38:4 (17) 1 พศต 12:8 (19) อสย 9:15

(20) ลนต 17:7; พบญ 31:29 (21) วว 21:8 (1) อสค 1:26-28 (2) สดต 95:5

เท้าซ้ายของท่านบนบก
 3 ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงโต
 คำราม เมื่อท่านร้องแล้ว เสียง
 ฟาร้องทั้งเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น
 4 เมื่อเสียงฟาร้องทั้งเจ็ดดังขึ้น
 แล้ว ข้าพเจ้าจึงลงมือจะเขียน
 แต่ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียง
 จากสวรรค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า
 “จงประทับตราปิดข้อความซึ่ง
 ฟาร้องทั้งเจ็ดได้ร้องนั้น จงอย่า
 เขียนข้อความเหล่านั้น”
 5 ฝ่ายทูตสวรรค์องค์ที่ข้าพเจ้า
 เห็นยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบน
 บกนั้นได้ชูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า
 6 และปฏิญาณโดยอ้างพระนาม
 ของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่
 เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ ‘ทรงสร้างฟ้า
 สวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ใน
 ฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดิน
 โลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ใน
 แผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้าง
 ทะเล กับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ใน
 ทะเลนั้น’ ว่า จะไม่มีการเนินช้า
 อีกต่อไปแล้ว
 7 แต่ว่าในวันแห่งเสียงของทูต
 สวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น คือ
 เมื่อท่านจะเป่าแตรขึ้น ความลึก
 ลับของพระเจ้าที่พระองค์ได้
 ตรัสไว้แก่พวกศาสนพยากรณ์
 ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์นั้นก็
 จะสำเร็จ
 8 และพระสุรเสียงที่ข้าพเจ้าได้

ยินจากสวรรค์นั้นตรัสกับข้าพ-
 เจ้าอีกว่า “จงไปรับหนังสือ
 เล็ก ๆ ม้วนนั้นที่คลี่อยู่ในมือของ
 ทูตสวรรค์องค์ที่ยืนอยู่ทั้งบน
 ทะเลและบนบกนั้น”
 9 ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์องค์
 นั้นและกล่าวแก่ท่านว่า “ขอ
 หนังสือม้วนเล็กนั้นเถิด” ท่าน
 จึงตอบข้าพเจ้าว่า “เอาไปเถิด
 และกินมันเสีย มันจะทำให้ท้อง
 เจ้าขม แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้า
 มันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง”
 10 ข้าพเจ้ารับหนังสือม้วนเล็ก
 นั้นจากมือทูตสวรรค์แล้วก็กิน
 เข้าไป ขณะที่มันอยู่ในปากของ
 ข้าพเจ้านั้นมันก็หวานเหมือนน้ำ
 ผึ้ง แต่เมื่อข้าพเจ้ากินมันเข้าไป
 แล้วท้องข้าพเจ้าก็ขม
 11 และท่านบอกข้าพเจ้าว่า “เจ้า
 ต้องพยากรณ์อีกต่อชนชาติทั้ง
 หลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา
 และกษัตริย์”
11 การวัดพระวิหารชั้นใน
 ท่านผู้หนึ่งจึงเอาไม้อ้อ
 1 ท่านหนึ่งให้ข้าพเจ้ารูป
 ร่างเหมือนไม้เรียว และทูต
 สวรรค์องค์นั้นยืนอยู่กล่าวว่า
 “จงลุกขึ้นไปวัดพระวิหารของ
 พระเจ้า และแท่นบูชา และคำ-
 นวณคนทั้งหลายซึ่งนมัสการใน
 นั้น
 2 แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอกพระ

(3) สดต 29:3; วา 4:5; 8:5 (4) ดนล 8:26; วา 22:10 (5) อพย 6:8; พบญ 32:40
 (6) ปฐก 1:1; อพย 20:11 (7) วา 11:15 (9) ยรม 15:16; อสค 2:8
 (10) อสค 2:10; 3:3 (1) กตว 23:18; อสค 40:3; ศคย 2:1 (2) สดต 79:1; อสค 40:17

วิหารนั้น เพราะว่าที่นั่นได้มอบไว้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิ์ลงได้เท่าตลอดสี่สิบสองเดือน

คำพยากรณ์ของพยานทั้งสอง
3 และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเรา และเขาจะพยากรณ์ตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน นุ่งห่มด้วยผ้ากระสอบ

4 พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกเทศสองต้น และคันประทีปสองคันที่ตั้งอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ผู้ทรงเป็นเจ้าแห่งแผ่นดินโลก

5 ถ้าผู้ใดประสงค์จะทำร้ายพยานทั้งสองนั้น ไฟก็จะพลุ่งออกจากปากเขาเผาผลาญศัตรูผู้นั้น ถ้าผู้ใดจะทำร้ายพยานทั้งสอง ผู้นั้นก็ต้องตายในลักษณะนี้

6 พยานทั้งสองมีฤทธิ์ปิดท้องฟ้าได้ เพื่อไม่ให้ฝนตกในระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังพยากรณ์ และมีฤทธิ์อำนาจเหนือทำให้กลายเป็นเลือดได้ และมีฤทธิ์บันดาลให้ภัยพิบัติต่างๆ กระทบทั่วโลก ก็ ครึ่งก็ได้ตามความปรารถนาของเขา

7 และเมื่อเสร็จกิจ การเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหวก็จะสู้รบกับเขา จะชนะเขาและจะฆ่าเขาเสีย

8 และศพของเขาจะอยู่ที่ถนนในเมืองใหญ่นั้น ซึ่งตามฝ่ายจิตวิญญาณเรียกว่า เมืองโสโดม และอียิปต์ อันเป็นเมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกตรึงด้วย

9 คนหลายชาติ หลายตระกูล หลายภาษา หลายประชาชาติ จะเพ่งดูศพเขาตลอดสามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้เอาศพนั้นใส่อุโมงค์เลย

10 คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเขา และจะสนุกสนานรื่นเริง จะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้ได้ทรมาณคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในโลก

11 เมื่อเวลาผ่านไปสามวันครึ่งแล้ว ลมปรมาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขาอีก และเขาก็ลุกขึ้นขึ้น คนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาก็มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก

12 คนทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ ตรัสแก่เขาว่า "จงขึ้นมาที่นี่เถิด" และพวกศัตรูก็เห็นเขาขึ้นไปในหมู่เมฆสู่สวรรค์

แผ่นดินไหวครั้งใหญ่

13 และในเวลานั้นก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ และเมืองนั้นก็ถล่มลงเสียหนึ่งในสิบส่วน มีคนตาย

(3) พบญ 17:6; วา 12:6 (4) สดต 52:8 (5) กตว 16:29

(6) 1 พกษ 17:1; ลก 4:25 (7) ดนล 7:21; ลก 13:32 (8) สบ 13:12; วา 14:8

(9) 1 พกษ 13:22; สดต 79:2 (10) นหม 8:10 (11) อสค 37:5 (12) 2 พกษ 2:1

เพราะแผ่นดินไหวเจ็ดพันคน และคนที่เหลืออยู่นั้นมีความหวาดกลัวยิ่ง และได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ 14 วิบัต้อย่างที่สองก็ผ่านไป แล้ว ดุเดือด วิบัต้อย่างที่สามก็จะมาถึงในไม่ช้านี้แหละ

แตรที่เจ็ด

(การประกาศถึงชัยชนะแห่งอาณาจักรของพระคริสต์) 15 และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้นและมีเสียงหลายๆ เสียงกล่าวขึ้นดัง ๆ ในสวรรค์ว่า "ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดย์"

16 และผู้สาวุโสสี่สิบสี่คนซึ่งนั่งในที่นั่งของตนเบื้องพระพักตร์พระเจ้าก็ทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้า

17 และทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเจ้าองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมาในอนาคต ข้าพระองค์ทั้งหลายขอบพระคุณพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงใช้ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่ง

ของพระองค์ และได้ทรงครอบครอง

18 เหล่าประชาชาติมีความโกรธแค้น แต่พระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไปแล้ว และถึงเวลาที่พระองค์จะทรงประทานบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวก ศาสดาพยากรณ์ และวิสุทธิชนทั้งปวง และแก่คนทั้งหลายที่ย่ำเกรงพระนามของพระองค์ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย และถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงทำลายคนที่ทำลายแผ่นดินโลก"

19 แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก ในพระวิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์ แล้วก็มีฟ้าแลบ และเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว ลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก

12 ผู้หญิงและพญานาค มีกรรมหัตถ์จรรยใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดวงดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฎ

2 ผู้หญิงนั้นตั้งครรภ์ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด

3 และมีกรรมหัตถ์จรรยอีกอย่าง

(14) วว 8:13 (15) อพย 15:18; อสย 27:13; ดนล 2:44; ลก 1:33; วว 8:2; 10:7

(16) มธ 19:28; วว 4:4, 11; 5:9, 12, 14; 7:11 (17) วว 16:5; 19:6

(18) สดต 2:1 (19) วว 4:1 (2) อสย 26:17; มคา 4:9 (3) วว 13:1

หนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิด มี
พญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่ง มี
เจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัว
เหล่านั้นมีมงกุฎเจ็ดอัน

4 ทางพญานาคตัวดวงดาวใน
ท้องฟ้า ทิ้งลงมาที่แผ่นดินโลก
เสียหนึ่งในสามส่วน และพญา-
นาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิง
ที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกิน
บุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว

บุตรนั้นจะได้ครอบครอง

5 หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่ง
จะครอบครองประชาชาติทั้งปวง
ด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้
ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่ง
ของพระองค์

6 และหญิงนั้นก็นำเข้าไปใน
ดินทุรกันดารที่นางมีสถานที่ซึ่ง
พระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้
เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่
นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน

มีคาเอลและทูตสวรรค์

ของท่านต่อสู้กับซาตาน

7 และมีสงครามเกิดขึ้นใน
สวรรค์ มีคาเอลและพวกทูต
สวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับ
พญานาค และพญานาคกับพวก
ทูตของมันก็ต่อสู้

8 แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวก
พญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีก
เลย

9 พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูตีดำ-

บรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่า พญา-
มารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์
ทั้งโลก พญานาคและพวกทูต
ของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาใน
แผ่นดินโลก

10 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้น
ในสวรรค์ว่า "บัดนี้ความรอด
และฤทธิ์เดช และราชอาณาจักร
แห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจ
พระคริสต์ของพระองค์ได้มาถึง
แล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวก
พี่น้องของเราต่อพระพักตร์พระ
เจ้าของเรา ทั้งกลางวันและกลาง
คืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงมา
แล้ว

11 เขาเหล่านั้นชนะพญามาร
ด้วยพระโลหิตของพระเมษโป-
ดก และโดยคำพยานของพวก
เขาเอง และเขาไม่ได้เสียชีวิตที่
จะพลีชีพของตน

12 ฉะนั้นสวรรค์และบรรดาผู้ที่
อยู่ในสวรรค์จึงรื่นเริงยินดีเกิด
แต่บัดนี้จะมีแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่น
ดินโลกและทะเล เพราะว่า
พญามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความ
โกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่า
เวลาของมันมีน้อย"

ซาตานข่มเหงหญิงนั้น

13 เมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามัน
ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก
แล้ว มันก็ข่มเหงหญิงที่คลอด
บุตรชายนั้น

(4) อพย 1:16; ดนล 8:10 (5) สดต 2:9 (6) วว 11:3 (7) ดนล 10:13; ยด 1:9

(9) ปฐก 3:1; ลก 10:18; ยน 12:31 (10) โยบ 1:9; ศคย 3:1

(11) ลก 14:26; รม 16:20 (12) สดต 96:11; อสย 44:23 (13) วว 12:5

14 แต่ทรงประทานปีกนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงนั้น เพื่อให้นางบินหนีหน้างูเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในสถานที่ของนาง จนถึงที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดู ตลอดวาระหนึ่งและสองวาระ และครึ่งวาระ

15 งูนั้นก็พ่นน้ำออกจากปาก เหมือนน้ำท่วมไหลตามหญิงนั้น เพื่อจะให้พัดหญิงนั้นไปกับน้ำท่วม

16 แต่แผ่นดินก็ได้ช่วยหญิงนั้นไว้ได้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้วสูบน้ำท่วมนั้นที่พ่นออกจากปากพญานาคนั้นลงไป

17 พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์

13 สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเล และข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล และเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมีมงกุฎสิบอัน และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน

2 สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้นเหมือนเสือดาว และเท้าเหมือนเท้าหมี และปากเหมือนปาก

สิงโต และพญานาคได้ให้ฤทธิ์ของมัน และที่นั่งของมัน และสิทธิอำนาจอันใหญ่ยิ่งแก่สัตว์ร้ายนั้น

3 ข้าพเจ้าได้เห็นว่าหัว ๆ หนึ่ง ของสัตว์ร้ายดูเหมือนถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ

4 เขาทั้งหลายได้บูชาพญานาคที่ได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น เขาได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า "ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้และใครสามารถจะทำสงครามกับสัตว์นี้ได้"

5 และยอมให้สัตว์ร้ายนั้นมีปากที่พูดคำกล่าวร้ายและหมิ่นประมาท และยอมให้มันใช้อำนาจกระทำอย่างนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน

6 มันกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เพื่อหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระองค์ ต่อพลับพลาของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์

สัตว์ร้ายกระทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน

7 และยอมให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะเขา และให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกตระกูล ทุกภาษา และทุกประ-

(14) อพย 19:4; พบย 32:11; อสย 40:31; ดนล 7:25 (15) อสย 59:19
 (1) ดนล 7:2; วา 12:3; 17:3 (2) วา 12:3, 9; 13:4, 12 (3) วา 13:12, 14; 17:8
 (4) อพย 15:11; อสย 46:5 (5) ดนล 7:8; 2 ธส 2:3 (6) ยน 1:14 (7) ดนล 7:21

ชาชาติ

8 และบรรดาคนที่อยู่ในแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น คือคนทั้งปวงที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดก ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก

9 ใครมีหูกี้ให้ฟังเอาเถิด

10 ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็นเชลย ผู้นั้นก็ต้องไปเป็นเชลย ผู้ใดฆ่าเขาด้วยดาบ ผู้นั้นก็ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความอดทนและความเชื่อของพวกเขา วิสุทธิชน

สัตว์ร้ายที่ขึ้นมา

จากแผ่นดิน

11 และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค

12 มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว

13 สัตว์ร้ายนี้แสดงการมหัศจรรย์ใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย

14 มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยการอัศจรรย์นั้น ซึ่ง

มันมีอำนาจกระทำท่ามกลางสายตาของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่ในโลกสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้ายที่ถูกฟันด้วยดาบแต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น

15 และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้นเพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตายได้

16 และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทยและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา

17 เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน

18 ในเรื่องนี้จงใช้สติปัญญา ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรอง-ตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าเป็นเลขของบุคคลผู้หนึ่ง เลขของมันคือหกกร้อยหกสิบหก

ความชื่นชมยินดีของ

คน 144,000 คน

14 ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่ที่ภูเขาคีโยน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเป็นผู้ที่มี

(8) อพย 32:32; มธ 25:34 (9) ว 2:7 (10) ปฐก 9:6 (11) ว 11:7 (12) ว 13:3

(13) พบญ 13:1; 1 พกษ 18:38 (14) 2 พกษ 20:7 (15) ว 16:2 (16) กท 6:17

(17) ว 14:9-11 (18) 1 คร 2:14; ว 15:2 (1) อสค 9:4; ว 5:6; 7:3-4; 14:3; 22:4

พระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา 2 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ดุจเสียงน้ำมากหลายและดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงพวกตีตีพิณเขาคู่กำลังบรรเลงอยู่

3 คนเหล่านั้นร้องเพลงราวกับว่าเป็นเพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่ง หน้าสัตว์ทั้งสี่นั้น และหน้าพวกผู้อาวุโส ไม่มีใครสามารถเรียนรู้เพลงบทนั้นได้ นอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นที่ได้ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก

4 คนเหล่านั้นเป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านั้นก็ตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผู้ที่ทรงไถ่จากมวลมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก

5 ปากเขาไม่กล่าวคำอูบายเลย เพราะเขาไม่มีความผิดต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า

ทูตสวรรค์องค์แรกประกาศ

ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ

6 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในโลก แก่ทุกชาติ ทุกตระกูล

ทุกภาษา และประชากร 7 ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า "จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ 'ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล' และบ่อน้ำพุทั้งหลาย"

ทูตสวรรค์องค์ที่สองประกาศ

การล่มจมของบาบิโลน

8 ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามไปประกาศว่า "บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว เพราะว่ามันครั้นทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลของเธอในการล่วงประเวณี"

ทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศ

การทุกข์ทรมานเป็นนิรันดร์

ของทุกคนที่รับเครื่องหมาย

และบูชาสัตว์ร้าย

9 และทูตสวรรค์ซึ่งเป็นองค์ที่สามตามไปประกาศด้วยเสียงอันดังว่า "ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน

10 ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งไม่ไถ่ระคนกับสิ่งใด ที่ได้เทลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์

(2) วา 1:15; 5:8; 19:6 (3) วา 5:9 (4) มธ 19:12; 2 คร 11:2 (5) สดด 32:2 (6) อฟ 3:9; วา 8:13; 13:7 (7) นหม 9:6; วา 11:18 (8) อสย 21:9; ยรม 51:7-8 (9) วา 13:14-16; 14:11 (10) ปฐก 19:24; สดด 75:8; อสย 34:8-10; อสค 38:22

และเขาจะต้องถูกรรณด้วยไฟ และกำมะถันต่อหน้าทูตสวรรค์ ผู้บริสุทธิทั้งหลาย และต่อพระพิภคร์พระเมษโปดก

11 และควันแห่งการทรมาณของเขาพลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์ และผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่รับเครื่องหมายชื่อของมันจะไม่มีการพักผ่อนเลยทั้งกลางวันและกลางคืน”

พระสัญญาอันมั่นคง สำหรับพวกวิสุทธิชน

12 นี้แหละคือความอดทนของพวกวิสุทธิชน คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซูไว้

13 และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์สั่งข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่บัดนี้สืบไป คนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข” และพระวิญาณตรัสว่า “จริงอย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หยุดพักจากความเหนื่อยยากของเขา และการทำงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป”

การเก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลก
14 ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด มีเมฆขาว และมีผู้หนึ่งประทับบนเมฆนั้นเหมือนกับบุตรมนุษย์ สวมมงกุฎทองคำบน

พระเศียร และพระหัตถ์ถือถือเกี่ยวอันคม

15 และมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหารร้องทูลพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้นด้วยเสียงอันดังว่า “จงใช้เคียวของพระองค์เกี่ยวไปเถิด เพราะว่าได้ถึงเวลาที่พระองค์จะเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสุกแล้ว”

16 และพระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้นได้ทรงตวัดเคียวขึ้นบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ได้ถูกเกี่ยวแล้ว

17 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารบนสวรรค์ถือเกี่ยวอันคมเช่นเดียวกัน

18 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งผู้มีฤทธิ์เหนือไฟ ได้ออกมาจากแท่นบูชา และร้องบอกทูตองค์นั้นที่ถือเกี่ยวอันคมด้วยเสียงอันดังว่า “ท่านจงใช้เคียวคมของท่านเกี่ยวเก็บรวงงุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกงุ่นนั้นสุกดีแล้ว”

19 ทูตสวรรค์นั้นก็ตวัดเคียวบนแผ่นดินโลก และเก็บเกี่ยวผลงุ่นแห่งแผ่นดินโลก และขว้างลงไปในปี้อ่างุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า

20 ปี้อ่างุ่นถูกย่ำภายนอกเมือง และโลหิตไหลออกจาก

(12) วว 12:17; 13:10 (13) ปญจ 4:1-2; 1 คร 3:11-15; 15:18, 58; 1 ธส 4:16

(15) ยรม 51:33; ยอล 3:13; มธ 13:39; มก 4:29; วว 14:18

(18) ยอล 3:13 (19) วว 19:15 (20) อสย 63:3; ฮบ 13:12

บ่อย่ำงุ่นนั้นสูงถึงบังเหียนม้า
ไหลนองไปประมาณสามร้อย
กิโลเมตร

ขั้นทั้งเจ็ดแห่ง

พระพิโรธของพระเจ้า

15 ข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญ
ในสวรรค์อีกประการ
หนึ่ง ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด
คือมีทูตสวรรค์เจ็ดองค์ถือภัย
พิบัติเจ็ดอย่าง อันเป็นภัยพิบัติ
ครั้งสุดท้าย เพราะว่าพระพิโรธ
ของพระเจ้าสิ้นสุดลงด้วยภัย
พิบัติเหล่านี้

2 ข้าพเจ้าเห็นเป็นเหมือนทะเล
แก้วปนไฟ และบรรดาคนที่มีชัย
ต่อสัตว์ร้าย และรูปของมัน และ
เครื่องหมายของมัน ยืนอยู่บนทะเล
แก้วนั้น พวกเขาถือพิณเขาคู่
ของพระเจ้า

3 เขาร้องเพลงของโมเสสซึ่ง
เป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และ
เพลงของพระเมษโปดกว่า "ข้า
แต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า
ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระ
ราชกิจของพระองค์ใหญ่ยิ่งและ
มหัศจรรย์นัก ข้าแต่องค์พระ
มหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้ง
ปวง วิถีทางทั้งหลายของพระ
องค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง

4 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มี
ผู้ใดบ้างที่จะไม่ยำเกรงพระองค์

และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระ
นามของพระองค์ เพราะว่าพระ
องค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์
ประชาชนทั้งปวงจะมานมัสการ
จำเพาะพระพักตร์พระองค์
เพราะว่าการพิพากษาของ
พระองค์ปรากฏแจ้งแล้ว"

5 ต่อจากนั้นข้าพเจ้าได้แลเห็น
และดูเถิด พระวิหารของพลับ
พลาแห่งสักขียานในสวรรค์
เปิดออก

6 และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ถือ
ภัยพิบัติทั้งเจ็ดได้ออกมาจาก
พระวิหารนั้น นุ่งห่มผ้าปานสี
ขาวและบริสุทธิ์ และคาดรัด
ประคตทองคำ

7 และสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัวนั้นได้
เอาขันทองคำเจ็ดใบเต็มด้วย
พระพิโรธของพระเจ้า ผู้ทรง
พระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ส่งให้
แก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น

8 และพระวิหารก็เต็มไปด้วย
ควันซึ่งมาจากสง่าราศีของพระ
เจ้า และจากฤทธานุภาพของ
พระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถ
เข้าไปในพระวิหารนั้น ได้จน
กว่าภัยพิบัติทั้งเจ็ดของทูต
สวรรค์เจ็ดองค์นั้นจะได้สิ้นสุด
ลง

16 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยิน
เสียงดังออกมาจากพระ
วิหาร ส่งทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์

(1) วว 12:1 (2) มธ 3:11; วว 4:6; 5:8 (3) อพย 15:1-21; พญ 32:3-4

(4) อพย 15:14; ลนต 11:14; อสย 66:23 (5) กตว 1:50 (6) อพย 28:6

(7) 1 ธส 1:9; วว 4:6 (8) อพย 19:18; 40:34; 2 ธส 1:9 (1) วว 14:10; 15:1

นั้นว่า "จงไปเถิด เอาชนทั้งเจ็ด
ใบ ที่เต็มไปด้วยพระพิโรธของ
พระเจ้า เทลงบนแผ่นดินโลก"

ชั้นใบแรก

(แผลร้ายที่มีหนอง)

2 ทูตสวรรค์องค์แรกจึงออกไป
และเทชั้นของตนลงบนแผ่นดิน
โลก และคนทั้งหลายที่มีเครื่อง
หมายของสัตว์ร้าย และบุชารูป
ของมัน ก็เกิดเป็นแผลร้ายที่
เป็นหนองมีทุกซ์เวทนาแสนสา-
หัส

ชั้นใบที่สอง

(ทะเลเป็นเหมือนเลือด)

3 ทูตสวรรค์องค์ที่สองก็เทชั้น
ของตนลงในทะเล และทะเลก็
กลายเป็นเหมือนเลือดของคน
ตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ใน
ทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น

ชั้นใบที่สาม

(แม่น้ำทั้งหลาย กลายเป็นเลือด)

4 ทูตสวรรค์องค์ที่สามเทชั้นของ
ตนลงที่แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้ง
ปวง และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็น
เลือด

5 และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์
แห่งน้ำร้องว่า "โอ ข้าแต่องค์
พระผู้เป็นเจ้า ผู้ดำรงอยู่บัดนี้
และผู้ใดทรงดำรงอยู่ในกาล
ก่อน และผู้จะทรงดำรงอยู่ใน
อนาคต พระองค์ทรงเป็นผู้

ชอบธรรม เพราะพระองค์ทรง
พิพากษาอย่างนั้น

6 เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำ
ให้โลหิตของพวกวิสุทธิชนและ
ของพวกศาสดาพยากรณ์ไหล
ออก และพระองค์ได้ประทาน
โลหิตให้เขาดื่ม ด้วยเขาทั้ง
หลายก็สมควรอยู่แล้ว"

7 และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์
อีกองค์หนึ่งซึ่งอยู่ที่แท่นบูชา
ร้องว่า "จริงอย่างนั้น พระเจ้า
องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธา-
นุภาพสูงสุด การพิพากษาของ
พระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรม
แล้ว"

ชั้นใบที่สี่

(ความร้อนอันน่ากลัว จากดวงอาทิตย์)

8 ทูตสวรรค์องค์ที่สี่เทชั้นของ
ตนลงที่ดวงอาทิตย์ และทรงให้
อำนาจแก่ดวงอาทิตย์นั้นที่จะ
คลอกมนุษย์ด้วยไฟ

9 ความร้อนแรงกล้าได้คลอกคน
ทั้งหลาย และพวกเขาพูดหมิ่น
ประมาทพระนามของพระเจ้า ผู้
ซึ่งมีฤทธิ์เหนือภัยพิบัติเหล่านั้น
และพวกเขาไม่ได้กลับใจและไม่
ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์

ชั้นใบที่ห้า

(ความมืดในอาณาจักร ของสัตว์ร้าย)

10 ทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเทชั้น

(2) อพย 9:9-11; ว 8:7 (3) อพย 7:17-21; ว 8:8-9; 11:6

(4) อพย 7:17-20; ว 8:10 (5) ว 1:4; 15:3 (6) อสย 49:26; มธ 23:34; ว 11:18

(7) ว 13:10; 15:3; 19:2 (8) ว 8:12; 9:17 (9) ดนล 5:22 (10) อพย 10:21

ของตลงบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณาจักรของมันก็มีมืดไป คนเหล่านั้นได้กัดลิ้นของตนด้วยความเจ็บปวด

11 และพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งสวรรค์ เพราะความเจ็บปวดและเพราะแผลที่มีหนองตามตัวของเขา แต่เขาไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากการประพุดติของตน

ชั้นใบที่หก

(การเตรียมทางไว้สำหรับพวกกษัตริย์แห่งทิศตะวันออก)

12 ทูตสวรรค์องค์ที่หกเทชั้นของตลงที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส ทำให้น้ำในแม่น้ำนั้นแห้งไป เพื่อเตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก

13 และข้าพเจ้าเห็นผีโสโครกสามตนรูปร่างคล้ายกบออกมาจากปากพญานาค และออกจากปากสัตว์ร้ายนั้น และออกจากปากของผู้พยากรณ์เท็จ

14 ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำการอัศจรรย์ มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกคือทั่วพิภพ เพื่อให้บรรดากษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด

15 **"จงดูเถิด เราจะมาเหมือน**

ขโมย ผู้ที่เฝ้าระวังให้ดีและรักษาเสื้อผ้าของตนจะเป็นสุข เกือบกว่าผู้นั้นจะเดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะได้เห็นความน่าละอายของเขา"

16 และมันให้เขาทั้งหลายชุมนุมที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่า อารมาเกตโดน

ชั้นใบที่เจ็ด

(ความพินาศของบาบิโลน)

17 ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทชั้นของตลงในอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารแห่งสวรรค์ว่า "สำเร็จแล้ว"

18 และเกิดมีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง มีฟ้าแลบ และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงและยิ่งใหญ่เช่นนี้เลย

19 มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และบ้านเมืองของนานาชาติก็ล่มจม มหานครบาบิโลนนั้นก็อยู่ในความทรงจำต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะให้เห็นครุฑนั้นตีมด้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์

20 และบรรดาเกาะต่างๆ ก็หนีหายไป และภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีผู้ใดพบ

(12) อสย 41:2; ยรม 50:38 (13) 1 ยน 4:1; วว 12:3, 9 (14) 1 พกษ 22:21; ลก 2:1 (15) มธ 24:43; ลก 12:39; 2 คร 5:3 (16) วว 19:19 (17) วว 10:6 (18) ดนล 12:1; มธ 24:21; วว 4:5 (19) อสย 51:17; วว 14:8, 10 (20) วว 6:14

21 และมีลูกเห็บใหญ่ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก้อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึงพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะว่าภัยพิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก

การพิพากษาลงโทษ

17 **แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย**
ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบนั้น มาหาข้าพเจ้าและพูดว่า "เชิญมาที่นี่เถิด ข้าพเจ้าจะให้น้ำดื่มแก่ท่านดูการพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญที่นั่งอยู่บนน้ำมากหลาย

2 คือหญิงที่บรรดากษัตริย์ทั่วแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่ในแผ่นดินโลกก็ได้มัวเมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของเธอ"

3 ทูตสวรรค์องค์นั้นได้นำข้าพเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยพระวิญญูญาณ และข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง ซึ่งมีชื่อหลายชื่อเป็นคำหมิ่นประมาทเต็มไปทั้งตัว มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา

4 หญิงนั้นนั่งหม่มด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วย

เครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆ และไข่มุก หญิงนั้นถือถ้วยทองคำที่เต็มด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของตน

5 และที่หน้าผากของหญิงนั้นเขียนชื่อไว้ว่า "ความลึกลับ บา-บิโลนมหานคร แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก"

6 และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชนและโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพเพื่อเป็นพยานของพระเยซู เมื่อข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อัศจรรย์ใจยิ่งนัก

7 ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงถามข้าพเจ้าว่า "เหตุไฉนท่านจึงอัศจรรย์ใจ ข้าพเจ้าจะบอกให้ท่านรู้ถึงความลึกลับของหญิงนั้น และของสัตว์ร้ายที่มีเจ็ดหัวและสิบเขาที่เป็นพาหนะของหญิงนั้น

กษัตริย์ทั้งหลายเป็นพันธมิตรกับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์

8 สัตว์ร้ายที่ท่านได้เห็นนั้นเป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และมันจะขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหวเพื่อไปสู่ความพินาศแล้ว และคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ซึ่งไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือ

(1) อสย 1:21; ยรม 2:20; นสม 3:4; วา 1:1; 16:19; 17:5, 15; 19:2

(2) ยรม 51:7; วา 2:22; 14:8; 18:3, 9 (3) วา 12:3, 6, 14; 13:1; 21:10

(4) ยรม 51:7; อสค 28:13 (5) 2 ธส 2:7; วา 1:20 (6) วา 6:9 (8) มธ 25:34

แห่งชีวิตตั้งแต่แรกทรงสร้างโลกนั้น ก็จะอัศจรรย์ใจเมื่อเขาเห็นสัตว์ร้ายซึ่งได้เป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และกำลังจะเป็น

9 นี้ต้องใช้สติปัญญา หัวทั้งเจ็ดนั้นคือภูเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่

10 และมีกษัตริย์เจ็ดองค์ ซึ่งทำองค์ได้ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่งนั้นยังมิได้เป็นขึ้น และเมื่อเป็นขึ้นมาแล้ว จะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง

11 สัตว์ร้ายที่เป็นแล้วเมื่อก่อน แต่เดี๋ยวนี้มิได้เป็นนั้นก็เป็นที่แปด แต่ก็ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะไปสู่ความพิณาศ

12 เขาทั้งสิบเขาที่ท่านได้เห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังมิได้เสวยราชสมบัติ แต่จะรับอำนาจอย่างกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้นหนึ่งชั่วโมง

13 กษัตริย์ทั้งหลายนั้นมีน้ำพระทัยอย่างเดียวกัน และทรงมอบฤทธิ์ และอำนาจของตนไว้แก่สัตว์ร้ายนั้น

14 กษัตริย์เหล่านี้จะกระทำสงครามกับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรงชนะพวกเขา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็น

เจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้นเป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียก และทรงเลือกไว้ และเป็นผู้ที่สัตย์ซื่อ”

15 และทูตสวรรค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “นามากหลายที่ท่านได้เห็นหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น ก็คือชนชาติ มวลชน ประชาชาติ และภาษาต่างๆ

16 เขาสิบเขาที่ท่านได้เห็นอยู่บนสัตว์ร้าย จะพากันเกลียดชังหญิงแพศยานั้น จะกระทำให้นางโดดเดี่ยวอ้างว้างและเปลือยกาย และจะกินเนื้อของหญิงนั้น และเผาางเสียด้วยไฟ

17 เพราะว่าพระเจ้าทรงดลใจเขาให้กระทำตามพระทัยของพระองค์ โดยการทรงทำให้พวกเขามีความคิดอย่างเดียวกันและมอบอำนาจจักรของเขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนถึงจะสำเร็จตามพระวาระของพระเจ้า

18 และผู้หญิงที่ท่านเห็นนั้นก็คือนครใหญ่ที่มีอำนาจเหนือกษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก”

นครบาบิโลนล่มจม
18 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าก็ได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลงมาจาก

(9) วา 13:1, 18 (10) วา 13:5 (11) วา 13:3 (12) ดนล 7:20

(14) พบญ 10:17; ยรม 50:44; 1 ทธ 6:15; วา 16:14 (15) อสย 8:7; ยรม 47:2

(16) ยรม 50:41; อสค 16:37 (17) 2 ธส 2:11; วา 10:7 (18) วา 11:8 (1) อสค 43:2

สวรรค์ ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่านได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไป

2 ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า "บาบิโลนมหานคร ล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของผีปีศาจ เป็นที่คุมขังของผีโสโครกทุกอย่าง และเป็นกรงของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาดและน่าเกลียด

3 เพราะว่าประชาชาติทั้งปวงได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลในการล่วงประเวณีของนครนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกก็ได้มั่งมีขึ้นด้วยทรัพย์ฟุ่มเฟือยของนครนั้น"

4 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า "ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น

5 เพราะว่าบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นไปถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงจำความชั่วช้าแห่งนครนั้นได้

6 นครนั้นได้ให้ผลอย่างไร ก็จงให้ผลแก่นครนั้นอย่างนั้น และ

จงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่า ในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้ก็จงผสมลงเป็นสองเท่าให้นครนั้น

7 นครนั้นได้เยื่อหยิ่งจองหอง และมีชีวิตอย่างหุรหรามากเท่าใด ก็จงให้นครนั้นได้รับการทรมานและความระทมทุกข์มากเท่า นั้น เพราะว่าการกระทำของนครนั้น เราเห็นว่า 'เราดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี ไม่ใช่หญิงม่าย เราจะไม่ประสบความระทมทุกข์เลย'

8 เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติต่างๆของนครนั้น จะเกิดขึ้นในวันเดียว ความตาย และความระทมทุกข์ การกินดารอาหาร และไฟจะเผา นครนั้นให้พินาศหมดสิ้น เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงพิพากษานครนั้น ทรงอานุภาพยิ่งใหญ่"

กษัตริย์และพ่อค้าแห่งโลก

คร่ำครวญต่อบาบิโลน

9 บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และได้มีชีวิตอย่างหุรหรามาร่วมกันนั้น เมื่อได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้น ก็จะพิลาปรีาให้คร่ำครวญเพราะนครนั้น

10 พวกกษัตริย์จะยืนอยู่แต่ห่างๆ เพราะกลัวภัยแห่งการทรมานของนครนั้น และจะกล่าวว่า "อนิจจาเอ๋ย อนิจจา

(2) อสย 13:19; ยรม 50:39 (3) อสย 47:15 (4) อสย 48:20 (5) ปฐก 18:20

(6) สดต 137:8; ยรม 50:15; วว 14:10 (7) อสย 47:7-8; อสค 28:2

(8) อสย 47:9; ยรม 50:31 (9) ยรม 50:46; อสค 26:16 (10) อสย 21:9; วว 18:17

เอ๋ย บาบิโลนมหานครที่ยิ่งใหญ่นครที่แข็งแรง เพราะเจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พิณาศไปภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น”

11 บรรดาพ่อค้าในแผ่นดินโลกจะรำไห้คร่ำครวญเพราะนครนั้น เพราะว่าไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไปแล้ว

12 สินค้าเหล่านั้นคือ ทองคำเงิน เพชรพลอยต่างๆ ไข่มุก ผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด บรรดาภาษาชะที่ทำด้วยภาษาชะทองเหลือง ภาษาชะเหล็ก ภาษาชะหินอ่อน

13 อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม กำยาน เหล้าองุ่น น้ำมัน ยอดแป้ง ข้าวสาลี สัตว์ต่างๆ แกะ ม้า รถรบ และทาส และชีวิตมนุษย์

14 และผลซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้นก็ล่องพ้นไปจากเจ้าแล้ว สิ่งสารพัดอันวิเศษยิ่งและทรูหาก็พิณาศไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ได้พบมันอีกเลย

15 บรรดาพ่อค้าที่ได้ขายสิ่งของเหล่านั้น จนเป็นคนมั่งมีเพราะนครนั้น จะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัวภัยจากการทรมาณของนครนั้น พวกเขาจะร้องไห้คร่ำครวญ

ด้วยเสียงดัง

16 ว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น ที่ได้นุ่งห่มผ้าป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง และผ้าสีแดงเข้ม ที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอยต่างๆและไข่มุกนั้น

17 เพียงในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติอันยิ่งใหญ่นั้นก็พิณาศสูญไปสิ้น” และนายเรือทุกคน คนที่โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเลก็ได้ยืนอยู่แต่ห่างๆ

18 และเมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้นก็ร้องว่า “นครใดเล่าจะเป็นเหมือนมหานครนี้”

19 และเขาทั้งหลายก็โปรยผงคลีลงบนศีรษะของตน พลาจร้องไห้คร่ำครวญว่า “อนิจจาเอ๋ย อนิจจาเอ๋ย มหานครนั้น อันเป็นที่ซึ่งคนทั้งปวงที่มีเรือกำปั่นเดินทะเลได้กลายเป็นคนมั่งมีด้วยเหตุจากสิ่งของมีค่าของนครนั้น เพราะภายในชั่วโมงเดียวนครนั้นก็เป็นที่รกร้างไป”

การขึ้นชมยินดีในสวรรค์

ต่อการพิพากษาของพระเจ้า
20 เมืองสวรรค์ พวกอัครสาวก อันบริสุทธิ์ และพวกศาสนาดายากรณทั้งหลาย จงรำเรงยินดี เพราะนครนั้นเกิด เพราะพระ

(11) อสค 27:27-34 (12) อสค 27:12-22; วว 17:4 (13) 1 พศต 5:21; อสค 27:13

(16) วว 17:4, 18 (17) อสย 23:14; วว 18:10 (18) อสค 27:30; วว 13:4

(19) ยชว 7:6; โยบ 2:12 (20) อสย 44:23; ยรม 51:48

เจ้าทรงแก้แค้นต่อคนนั้นให้
ท่านทั้งหลายแล้ว

21 แล้วทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่มี
ฤทธิ์มาก ก็ได้ยกหินก้อนหนึ่ง
เหมือนหินโมใหญ่ทุ่มลงไป
ทะเลแล้วว่า "บาบิโลนมหานคร
นั้นจะถูกทุ่มลงโดยแรงอย่างนี้
แหละ และจะไม่มีใครเห็นนคร
นั้นอีกต่อไปเลย

22 และจะไม่มีใครได้ยินเสียง
นักตีพิณเขาคู่ นักเล่นมโหรี
นักเป่าปี่ และนักเป่าแตร ใน
เจ้าอีกต่อไป และในเจ้าจะไม่มี
ช่างในวิชาช่างต่าง ๆ อีกต่อไป
และจะไม่มีใครได้ยินเสียงไม่
เป็งในเจ้าอีกต่อไป

23 และในเจ้าจะไม่มีแสงประ-
ทึบส่องสว่างอีกต่อไป และจะ
ไม่มีใครได้ยินเสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาว
ในเจ้าอีกต่อไป เพราะว่าบรรดา
พ่อค้าของเจ้าได้เป็นคนใหญ่โต
แห่งแผ่นดินโลกแล้ว และโดย
วิทยาคมของเจ้าได้ล่อลวงบรร-
ดาประชาชาติให้ลุ่มหลง

24 และในนครนั้น เขาได้พบ
โลหิตของพวกศาสนาพยากรณ์
และพวกวิสุทธิชน และบรรดา
คนที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก"

19 อาเลสุยาบนสวรรค์
ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้
ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดัง
กึกก้องของฝูงชนจำนวนมากใน

สวรรค์ร้องว่า "อาเลสุยา ความ
รอด สง่าราศี พระเกียรติ และ
ฤทธิ์เดชจงมีแด่องค์พระผู้เป็น
เจ้า พระเจ้าของเรา

2 เพราะว่าการพิพากษาของ
พระองค์เที่ยงตรงและชอบ
ธรรม' พระองค์ได้ทรงพิพากษา
ลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญนั้น
ที่ได้กระทำให้แผ่นดินโลกชั่ว
ไปด้วยการลวงประเวณีนาง
และ 'พระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้
หญิงนั้นเพื่อทดแทนโลหิตแห่ง
พวกผู้รับใช้ของพระองค์"

3 คนเหล่านั้นร้องอีกครั้งว่า
"อาเลสุยา 'ควันไฟที่เกิด
จากนครนั้นพุ่งขึ้นตลอดไป
เป็นนิตย์"

4 และพวกผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คน
กับสัตว์ทั้งสี่นั้น ก็ได้ทรุดตัว
ลงนมัสการพระเจ้า ผู้ประทับ
บนพระที่นั่งนั้นและร้องว่า "เอ-
เมน อาเลสุยา"

5 และมีเสียงออกมาจากพระที่
นั่งว่า "ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับ
ใช้ของพระองค์ และผู้ที่ยำเกรง
พระองค์ ทั้งผู้ใหญ่และผู้ย่อย
จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา"

6 แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุจ
เสียงฝูงชนเป็นอันมาก ดุจเสียง
นำมากหลาย และดุจเสียงฟ้า
ร้องสนันว่า "อาเลสุยา เพราะว่า
องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้

(21) ยรม 51:63 (22) ปญจ 12:4 (23) 2 พกษ 9:22 (24) ยรม 51:49; วว 16:6; 17:6

(1) วว 4:11; 11:15 (2) พบญ 32:43; วว 15:3 (3) อสย 34:10

(4) 1 พศด 16:36; วว 4:4, 6, 10 (5) สดต 134:1; วว 11:18 (6) อสค 1:24; วว 11:15

ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรง
ครอบครองอยู่

การเลียงสมรสอันวิเศษ

ของพระเมษโปดก

7 ขอให้เราทั้งหลายรำเรงยินดี
และถวายพระเกียรติแด่พระ
องค์ เพราะว่าถึงเวลามงคลสม-
รสของพระเมษโปดกแล้ว และ
มเหสีของพระองค์ได้เตรียมตัว
พร้อมแล้ว

8 และทรงโปรดให้เธอสวมผ้า
ป่านเนื้อละเอียด สะอาดและ
ขาว เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียด
นั้นเป็นความชอบธรรมของพวก
วิสุทธิชน”

9 และทูตสวรรค์องค์นั้นสั่ง
ข้าพเจ้าว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า
ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้
รับเชิญมาในการมงคลสมรส
ของพระเมษโปดก” และท่าน
บอกข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้
เป็นพระดำรัสแท้ของพระเจ้า”

10 แล้วข้าพเจ้าได้ทรุดตัวลง
แทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัส-
การท่าน แต่ท่านได้กล่าวแก่
ข้าพเจ้าว่า “อย่าเลย ข้าพเจ้า
เป็นเพื่อนผู้ใช้เหมือนกับ
ท่าน และพวกพี่น้องของท่านที่
ยึดถือคำพยานของพระเยซู จง
นมัสการพระเจ้าเถิด เพราะว่า
คำพยานของพระเยซูนี้เป็นหัวใจ
ของการพยากรณ์”

**การเสด็จกลับมาสู่แผ่นดินโลก
ของพระคริสต์พร้อมด้วย
เหล่าพลโยธาของพระองค์**

11 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์
เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัว
หนึ่ง พระองค์ผู้ทรงมานั้นมีพระ
นามว่า “สัตย์ซื่อและสัตย์จริง”
พระองค์ทรงพิพากษาและกระ-
ทำสงครามด้วยความชอบธรรม
12 พระเนตรของพระองค์ดุจ
เปลวไฟ และบนพระเศียรของ
พระองค์มีมงกุฎหลายอัน และ
พระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้
ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจาก
พระองค์เอง

13 พระองค์ทรงฉลองพระองค์
ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียก
พระองค์นั้นคือ “พระวาตะของ
พระเจ้า”

14 เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวม
อาการผ้าป่านเนื้อละเอียด ขาว
และสะอาด ได้นั่งบนหลังม้าขาว
ตามเสด็จพระองค์ไป

15 มี พระแสงคมออกมาจาก
พระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระ
องค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดา
นานาประชาชาติด้วยพระแสง
นั้น และพระองค์จะทรงครอบ
ครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระ
องค์จะทรงเหยียบบ่ออย่าอ่งุ่น
แห่งพระพิโรธอันเจียบขาดของ
พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด

(7) มธ 22:2; 25:10 (8) สดต 132:9; อสด 16:10 (9) ลก 14:15; วา 22:6
(10) ลก 24:27; กจ 10:26 (11) อสย 11:4; วา 3:7, 14; 6:2 (12) วา 1:14; 2:17
(13) อสย 63:2-3; ยน 1:1, 14 (14) มธ 28:3; วา 14:20 (15) สดต 2:8-9; อสย 11:4

16 พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ว่า "พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง"

การชุมนุมของ ฝูงนกในท้องฟ้า

17 แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์ ท่านร้องประกาศแก่ทุกทิวฟ้าที่บินอยู่ในท้องฟ้าด้วยเสียงอันดังว่า "จงมาประชุมกันในการเลี้ยงของพระเจ้ายิ่งใหญ่"

18 เพื่อจะได้กินเนื้ออกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนมีบรรดาศักดิ์ เนื้อม้า และเนื้อคนที่นั่งบนม้า และเนื้อประชาชน ทั้งไทยและทาส ทั้งผู้ใหญ่และผู้ น้อย"

19 และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พร้อมทั้งพลรบของกษัตริย์เหล่านั้น มาประชุมกันจะทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้าและกับพลโยธาของพระองค์

ปลายทางปฏิบัติต่อ

พระคริสต์ ผู้พยากรณ์เท็จ

และกองทัพของเขา

20 สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมด้วยผู้พยากรณ์เท็จที่ได้กระทำการ อัจฉริยะต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น และใช้การอัจฉริยะนั้นล่อลวง

คนทั้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และบูชารูปของมัน สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จ ถูกทิ้งทิ้งเป็นลงในบึงไฟที่ไหม้ด้วยกำมะถัน

21 และคนที่เหลืออยู่นั้นก็ถูกฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ผู้ทรงม้า นั้นเสีย และนกทิวฟ้าก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิม

ซาตานถูกขังไว้พันปี

20 แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้นและถือโซ่ใหญ่

2 และท่านได้จับพญานาค ซึ่งเป็นงูติดดาบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตาน และล่ามมันไว้พันปี

3 แล้วทิ้งมันลงไปเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้น แล้วได้ลั่นกุญแจประตูประทึบตรา เพื่อไม่ให้มันล่องลงบรรดาประชาชาติได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปีแล้ว หลังจากนั้น จะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง

การฟื้นคืนของคริสเตียนเพื่อครอบครองร่วมกับพระคริสต์
4 ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น ทรงมอบให้เป็นผู้ที่จะ

(16) อสค 39:17; ดนล 2:47; วว 2:17 (18) อสค 39:18 (19) วว 16:13-16

(20) อสย 30:33; ดนล 7:11; วว 13:8 (21) วว 17:16; 19:15 (1) วว 1:18

(2) อสย 24:22; 2 ปด 2:4; ยด 1:6 (3) ดนล 6:17; มธ 27:66 (4) ดนล 7:9, 22

พิพากษา และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซู และเพราะพระวามะของพระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี 5 แต่คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี่แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก

6 ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้า และของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเว-
ลาพันปี

การกบฏในยุคพันปี
ซาตานถูกทิ้งลงในรก
7 ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะมีพล่อยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้

8 และมันจะออกไปล่อลวงบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นที่ศของแผ่นดินโลก คือโกกและมาโกก ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม

จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล 9 และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกวิสุทธิชนและเมืองอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากพระเจ้าออกจากสวรรค์ เผาผลาญคนเหล่านั้น 10 ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในปีไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จอยู่นั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิรันดร์

การพิพากษาบนพระที่นั่งใหญ่สีขาว
11 ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็อันตรธานไปจากพระพักตร์พระองค์ และไม่มีที่ อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศนั้นต่อไปเลย

12 ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และผู้ย่อย ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และหนังสือต่าง ๆ ก็เปิดออก หนังสืออีกม้วนหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ

(6) อสย 61:6; 1 ปต 2:9; วา 1:6 (8) อสค 38:2; 39:1, 6; วา 12:9; 16:14; 20:3, 10 (9) อสย 8:8; อสค 38:9 (10) วา 14:10; 19:20; 20:14 (11) ดนล 2:35; 2 ปต 3:7 (12) สดต 69:28; ดนล 7:10

13 ทะเลก็สังคินคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและนรกก็สังคินคนทั้งหลายที่อยู่ในที่เหล่านั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน

14 แล้วความตายและนรกก็ถูกผลักทิ้งลงไปในบึงไฟ นี่แหละเป็นความตายครั้งที่สอง

15 และผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปในบึงไฟ

**เยรูซาเล็มแห่งสวรรค์
ลอยลงมาจากพระเจ้า**

21 ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว 2 ข้าพเจ้า คือยอห์น ได้เห็นเมืองบริสุทธิ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้าและจากสวรรค์ กรุงนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี

**พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับ
มนุษย์และสิ่งสารพัด
ถูกสร้างขึ้นใหม่**

3 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า "ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระ

องค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา

4 พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆ หยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความเศร้าครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว"

5 พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า "ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่" และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "จงเขียนไว้เถิด เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์จริงและสัตย์ซื่อ"

6 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า "สำเร็จแล้ว เราเป็นอัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ผู้ใดกระหุย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย

7 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งสารพัดเป็นมรดก และเราจะ เป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา

8 แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่นำสะอิดสะเอียน ผาตกร คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหวรูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พดมุสาผู้นั้น จะได้รับส่วนของตนในบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและ

(13) วว 1:18 (14) 1 คร 15:26 (15) วว 19:20 (1) 2 ปต 3:13; วว 20:11

(2) อสย 52:1; 2 คร 11:2 (3) ลนต 26:11 (4) อสย 25:8; 1 คร 15:26

(5) อสย 43:19; วว 4:2 (6) ยน 4:10 (7) ศคย 8:8 (8) 1 คร 6:9; วว 20:14

กำแพงนั้น นั่นคือความตายครั้งที่สอง”

แบบของเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์
 9 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบรรดาทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือชั้นเจ็ดไปอันเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้าย ทั้งเจ็ดประการนั้น ได้มาพบกับข้าพเจ้าว่า “เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นมเหสีของพระเมษโปดก”

10 ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญูญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นเมืองใหญ่นั้น คือกรุงเยรูซาเล็มอันบริสุทธิ์ ซึ่งกำลังลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า

11 เมืองนั้นประกอบด้วยสง่าราศีของพระเจ้า ใสสว่างดั่งพลอยมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับพลอยหยกอันสุกใสเหมือนแก้วผลึก

12 เมืองนั้นมีกำแพงสูงใหญ่ มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูมีทูตสวรรค์สิบสององค์ และที่ประตูนั้นจารึกเป็นชื่อตระกูลของชนชาติอิสราเอลสิบสองตระกูล

13 ทางด้านตะวันออกมีสามประตู ทางด้านเหนือมีสามประตู ทางด้านใต้มีสามประตู ทางด้านตะวันตกมีสามประตู

14 และกำแพงเมืองนั้นมีฐาน

สิบสองฐาน และที่ฐานนั้นจารึกชื่ออัครสาวกสิบสองคนของพระเมษโปดก

15 ทูตสวรรค์องค์ที่พูดกับข้าพเจ้านั้น ถือไม้วัดทองคำเพื่อจะวัดเมือง และวัดประตูและกำแพงของเมืองนั้น

16 เมืองนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างยาวเท่ากันและท่านเอาไม้วัดเมืองนั้น ได้สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร กว้างยาวและสูงเท่ากัน

17 ท่านวัดกำแพงเมืองนั้น ได้เจ็ดสิบสองเมตร ตามมาตรวัดของมนุษย์ ซึ่งคือมาตรวัดของทูตสวรรค์องค์นั้น

18 กำแพงเมืองนั้น ก่อด้วยพลอยหยก และเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ สุกใสดั่งแก้ว

19 ฐานของกำแพงเมืองนั้นประดับด้วยเพชรพลอยทุกชนิด ฐานที่หนึ่งเป็นพลอยหยก ที่สองไพฑูรย์ ที่สามหินควอตซ์ โปร่งแสง ที่สี่มรกต

20 ที่ห้าโกเมน ที่หกทับทิม ที่เจ็ดเพชรสีเขียว ที่แปดพลอยเขียว ที่เก้าบุษราคัม ที่สิบหยก ที่สิบเอ็ดพลอยสีแดง ที่สิบสองเป็นพลอยสีม่วง

21 ประตูทั้งสิบสองประตูนั้นเป็นไข่มุกสิบสองเม็ด ประตูละเม็ด และถนนในเมืองนั้นเป็น

(9) วว 15:1; 19:7; 21:2 (10) อสค 48; วว 1:10 (11) อสย 60:1; อสค 43:2

(12) อสค 48:31 (13) อสค 48:31-34 (14) มธ 16:18; ลก 22:29-30

(15) อสค 40:3; ศคย 2:1 (19) อพย 28:17-20 (21) มธ 13:45; วว 22:2

ทองคำบริสุทธิ์ ไสรวางกับแก้ว
พระเจ้าสถิตอยู่กับมนุษย์
ประตูเมืองสวรรค์จะไม่ปิดเลย
22 ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหาร
ในเมืองนั้นเลย เพราะองค์พระ
ผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธา-
นภาพสูงสุด และพระเมษโปดก
ทรงเป็นพระวิหารในเมืองนั้น
23 เมืองนั้นไม่ต้องการแสงของ
ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เพราะ
ว่าสง่าราศีของพระเจ้าเป็นแสง
สว่างของเมืองนั้น และพระ
เมษโปดกทรงเป็นความสว่าง
ของเมืองนั้น
24 บรรดาประชาชาติที่รอดแล้ว
จะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่าง
ของเมืองนั้น และบรรดาक्षัตริย์
ในแผ่นดินโลกจะนำสง่าราศีและ
เกียรติของตนเข้ามาในเมืองนั้น
25 ประตูเมืองทุกประตูจะไม่
ปิดเลยในเวลากลางวัน ด้วยว่า
จะไม่มีเวลากลางคืนในเมืองนั้น
เลย
26 และคนทั้งหลายจะนำสง่า
ราศีและเกียรติของบรรดาประชา-
ชาติเข้ามาในเมืองนั้น
27 สิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือผู้ใด
ก็ตามที่กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะ-
เอียน หรือพุดมูสาจะเข้าไปใน
เมืองไม่ได้เลย เว้นแต่เฉพาะคน
ที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต
ของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะ

เข้าไปได้

แม่น้ำแห่งชีวิต

และต้นไม้แห่งชีวิต

22 ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้า
ดูแม่น้ำบริสุทธิ์ที่มีน้ำ
แห่งชีวิต ไสเหมือนแก้วผลึก
ไหลออกมาจากพระที่นั่งของ
พระเจ้าและของพระเมษโปดก
2 ท่ามกลางถนนในเมืองนั้นและ
ริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้
แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด
ออกผลทุก ๆ เดือน และใบของ
ต้นไม้สำหรับรักษาบรรดา
ประชาชาติให้หาย

3 จะไม่มีการสาปแช่งใด ๆ อีกต่อ
ไป พระที่นั่งของพระเจ้าและ
ของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ใน
เมืองนั้น และบรรดาผู้รับใช้ของ
พระองค์จะปรนนิบัติพระองค์
4 เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์
พระองค์ และพระนามของพระ
องค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากเขา
5 กลางคืนจะไม่มีที่นั่น เขาไม่
ต้องการแสงเทียนหรือแสงอา-
ทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็น
เจ้าคือพระเจ้าทรงประทานแสง
สว่างแก่เขา และเขาจะครอบ
ครองอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์
6 และทูตสวรรค์องค์นั้นบอก
ข้าพเจ้าว่า "ถ้อยคำเหล่านี้เป็น
คำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง และ
องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่ง

(22) มธ 24:2; ยน 4:21 (23) อสย 24:23 (24) อสย 60:3 (25) อสย 60:11

(26) วว 21:24 (27) อสย 35:8 (1) สดต 46:4 (2) ปฐก 2:9; อสค 47:12

(3) อสค 48:35; ศคย 14:11 (4) มธ 5:8 (5) สดต 36:9 (6) ฮบ 10:37; วว 1:1; 19:9

พวกศาสดาพยากรณ์อันบริสุทธิ์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์สำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า”

7 “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็มีความสุข”

คำสั่งให้ประกาศ คำพยากรณ์นี้

8 ข้าพเจ้า คือยอห์น เป็นผู้ได้เห็นและได้ยินเหตุการณ์เหล่านี้ และครั้นข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงจะนมัสการแทบเท้าทูตสวรรค์ที่ได้สำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ข้าพเจ้า

9 แต่ท่านห้ามข้าพเจ้าว่า “อย่าเลย ด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านคือพวกศาสดาพยากรณ์ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด”

10 และท่านบอกข้าพเจ้าว่า “อย่าประทุษร้ายปิดคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ เพราะว่าใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว

11 ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อ

ไป และผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป”

12 “ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของคน

13 เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย”

14 คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็เป็นสุข เพื่อว่าเขาจะได้มีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในเมืองนั้นโดยทางประตู

15 ด้วยว่าภายนอกนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนตร์ คนล่วงประเวณี ผาตกร คนไหวรูปเคารพ คนใดที่รักและกระทำการมูสา

16 “เราคือเยซูผู้ใช้ให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่านเพื่อคริสตจักรทั้งหลาย เราเป็นรากและเป็นเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจักษ์อันสุกใส”

การชวนเชิญ ครั้งสุดท้าย

ของพระคัมภีร์ต่อคนบาป

17 พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า “เชิญมาเถิด” และให้ผู้ที่ยินยอมกล่าวว่า “เชิญมาเถิด” และให้ผู้ที่ยินยอมให้เขาเข้ามา ผู้ใดมีใจ

(7) วา 1:3; 3:11 (8) วา 19:10 (9) วา 19:10 (10) ดนล 8:26; วา 1:3

(12) อสย 40:10; 62:11; วา 20:12 (13) อสย 41:4 (14) สภข 11:30; ดนล 12:12

(15) 1 คร 6:9; ฟป 3:2 (16) กตว 24:17 (17) อสย 55:1; วา 21:2, 6, 9

ปราถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำ
แห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไร
เลย

18 ข้าพเจ้าเป็นพยานแก่ทุกคน
ที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้
ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไป
ในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรง
เพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือ
ม้วนนี้แก่ผู้นั้น

19 และถ้าผู้ใดตัดข้อความออก
จากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้า
ก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้นที่
มีอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต และ
ที่มีอยู่ในเมืองบริสุทธิ์นั้นและ

จากสิ่งที่มีเขียนไว้ในหนังสือ
ม้วนนี้ไปเสีย

คำทรงเตือน

และพระสัญญาว่า

พระคริสต์จะเสด็จมา

20 พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานใน
เหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า **"แน่นอน เราจะมาโดยเร็ว"** เอเมน
พระเยซูเจ้า ขอให้เป็นอย่างนั้น
เชิญเสด็จมาเถิด

21 ขอให้พระคุณแห่งพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด
เอเมน

(18) พบย 4:2; 12:32; สกษ 30:6

(19) อพย 32:33